वेदाभ्यासजडः कथं नु विषयव्यावृत्तकौतूहलो
निर्मातुं प्रभवेन्मनोहरमिदं रूपं पुराणो मुनिः ॥ ९ ॥

उर्वशी । हला चित्तलेहे सहीअणो कहिं क्खु भवे ।

चित्रलेखा । सहि अभअप्पदाई महाराओ जाणादि ।

राजा ॥ उर्वशीं विलोक्य ॥ मन्हति विषादे वर्तते ते सखीजनः । पश्यतु भवती ।

यदृच्छया त्वं सकृदप्यबन्धयोः
पथि स्थिता सुन्दरि यस्य नेत्रयोः ।
त्वया विना सोऽपि समुत्सुको भवेत्
सखीजनस्ते किमु दृढसौहृदः ॥ १० ॥

उर्वशी ॥ आत्मगतं ॥ अमअं क्खु दे वअणं । अधवा चन्दादो अमअं त्ति । किं एत्थ अच्छरिअं ॥ प्रकाशं ॥ अदो ज्जेव मे पेक्खिदुं तुवरदि हिअअं ।

राजा ॥ हस्तेन दर्शयन् ॥

एताः सुतनु मुखं ते सख्यः पश्यन्ति हेमकूटगताः ।
उन्मुखनयनालोकाश्चन्द्रमिवोपप्लवान्मुक्तं ॥ ११ ॥

॥ उर्वशी साभिलाषं पश्यति ॥

चित्रलेखा । हला किं पेक्खसि ।

उर्वशी । णं समदुक्खं उअगदो पिवीअदि लोअणेहिं ।

चित्रलेखा ॥ सस्मितं ॥ अइ को ।

उर्वशी । णं पणइअणो ।